

ovilkorligen till att tänka på mythens Urdarbrunn. Åtminstone är sambandet naturligare mellan denna och paradiskällan än mellan densamma och Jordanfloden¹.

Att härlighetslandet är ett slättland, betonas särskildt i en berättelse, upptagen i *Antiquités Russes* II s. 398. Sedan man fått veta, att paradiset har fullständigt kvadratisk form, tillägges det: der är hvarken något fjäll eller någon dal, hvarken frost eller snö².

Som af den föregående framställningen visar sig, återfinnas alla betecknande drag i skildringen af *Údainsakr* uti äldre och samtidiga beskrifningar af paradiset, hvilka påtagligen öfvat inflytande på den förra.

Liknande drag möta, då det gäller att måla förnyelsens jord. »Evig dag, men ingen natt skall råda, jorden skall blifva så jämn, fager och härlig som krystall» heter det i en apostlasaga³.

Den angelsaksiska dikten Phœnix, som tillskrifves Cynewulf, erbjuder en god parallel till de ofvan anförda skildringarna. Vid beskrifningen af det lyckliga landet (se Sweet, *Anglosaxon Reader*, »The happy land») heter det uttryckligen v. 21—25: »ej finnas der berg eller branta fjäll, der höja sig ej höga klippblock, såsom bland oss; der finnas inga dalar eller sänkningar, inga klyftor, kullar eller höjder», der sänker sig 'intet ojämnt' någonstädes⁴. För öfrigt omtalas underbart härliga strömmar och källsprång, sköna skogar, blommor som aldrig vissna med

¹ Se Bugge s. 402 ff. Om brunnen i paradiset se vidare Stjörn s. 32 ff.

² *þar er hvárki fjall né dalr; þar er eigi frost né snjór.*

³ Postola Sögur s. 624: *Eylífr dagr en engi nótt; jörðin mun verða svá slétt, fagr ok björt sem cristallus.*

⁴ *Beorgas þær ne muntas stéþe ne stöndað, ne stánclifu heáh hlífiað, svá hér mid ús, ne dene, ne dalu, ne dúnsrafu, hléwas ne hlincas, ne þær hleonáð óó unsmépes wiht.* I Lactantii till grund liggande poem säges det: *nec tumulus crescit, nec cava vallis hiat.*